

Forfatter: Worm, Jacob

Titel: GRAAD OG GLÆDE

Citation: Worm, Jacob: "GRAAD OG GLÆDE", i Worm, Jacob: . - [1968], udg. af ERIK SØNDERHOLM , [1968]-1994, s. 306. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-worm01val-shoot-workid96698.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: . - [1968]

GRAAD OG GLÆDE

dj. 9. Februarj Anno 1681
offererit min Allernaadigste Arvekonge
udj Dybest Underdanighed.

Nu Kommer Jeg med Graad, nu Kommer jeg med Glæde,
Med Øynis Taare-Flood Jeg Kinderne maa væde,
Naar Salig [*Fridrichs*] Død Jeg i *Calender* seer
For Ellev' Aars Forløb, i mig er Liv ey meer.
Ei Aand, ej Liv, ej Siæl i Kroppen Jeg fornemmer,
Nej, Dødens Krafft og Knug, hver Ledemod forklemmer,
Naar ieg seer *Friderich* henlagt paa Lige-Baar,
Som Vi beængsted saae for fulde Ellev' Aar.
Men store *Christian*, o! *Christian* dend Fromme,
Naar samme *Almanach* nu pæger paa din Komme,
Og Vii erindrer Os Du selv toog Kronen paa
Selv samme Dag, Vi da ey lenger sørge maae.
Een Søn sin Fader værd, en Konge Himlen værdig,
Som til ald Guds Behag, er freidig frisk og færdig,
Priis vorde Himmelen, som dig bevogtet har
J disse Ellev' Aar ved Liusens Engle-Skar.
Guds Øyes *Perspectiv* har hafd Dig steds i Sigte,
Saa *Sathans Guarnison* Kund ikke mod dig figte,
Ei Pestilentzis Piil, ey Fiendens Morder-Sværd,
Har skadet Dig ved sin Antast og storme-Færd.
Dend Dag, dend *Niende* i *Februarj* Maaned,
Da salig *Friderich* ved Dvale-Drik blev daanet,
Gav vel Formørkelse udj vor Glædes-Sool,
Mens Glæden kom igien ved *Christians* Naade-Stool.
Det kommer Os saa for, som Vi paa Nye skal salve
Vor Konge *Christian*, og offre Lebers-Kalve,
Thi denne Dag hvert Aar Os Hellig være skal,
Gud lade Kongens Huuss i Glæde gaae i Val.
307 Tak tusind Ær' og Tak for lovligst Regimente,
J sambfuld Elve Aar, Din [Naades] daglig Rente
Af Mildheds *Capital* Vi stedss' opbaaret har,
Blant Konge-Dyders Flok Din Gunst er dyrebar.
Nu kommer ieg med Tak paa alle Stænders Vegne,
Vi ønske samtlig, at Guds Himle [ned vil] reigne
Guld-Taarer uden Tall paa Kongens Hoved-Top
Gid Himlen vogte Dig med Englers tusind Trop.
Troe-soeren Adels Mand Tak-Offer sit frembærer,
Troe-Skyldig Geistlig Mand med Suk og Bøn dig ærer,
Troe-flittig borger-Flok vil offre Liv og Blood,
Troe-villig Bonde-Trop sin Troskab aldrig lood.
Gud bedre mig ieg Kand ej som ieg vilde skrive,
Saa lenge som ieg skal udj *Arrest* forblive,
Min Aand forknyttet er, min Pen er tung som Staal,
Før Kongen skienker mig sin Naadis runde Maal.
Nu er min Aand og Siæl lit af *Castellet* viget
Min Digter-Pen dend er som over Volden stiget
Dend sigter alt hen op til Kongens Huuss og Gaard,
Jeg Kongens Naade-Skatt af Hiertet eftertraar.
See Denne, Denne Dag er som en Sool blant alle,
Vort *Osianna* nu Gid Kongen maae befalde,
Min Aand sig sneget har frem for min Skilte-Vagt,
Paa Kongens Ansigt dog saa ydmygst giver agt.
Dit Regimentes Dag, Dend første blant de andre,
Gid dend i mange Aar maa lykkeligen vandre,
J Aarets Dage Gang med Frelse, Fryd og Fred,

Gid Kongens Arfve-Huuss maa ævig blive ved.
Gud lade Kongens Sværd ald Fiende-Magt udfeye,
Som Vandets Boble-Skum, som straa dend slet afmeye,
Gud holde Haand i Haand og fæste Kongens Sværd,
Gud selv slaa Leyr omkring Vor Kongis Huus og Hær.
308 Gud lade Kongens Spiir mod Himlen stedse pege,
Gid Lykkens Ære-Spidss maa aldrig aldrig hvege,
Bryd Gud hver Fiende-Spiir, som reiser sig imod,
Det være som et Rør, der rykkes op med Rood,
Gud lade Æblet med sit Gylden Kaars bestande,
Ret som paa Steen [og] Staal, at Kongens Ædle Lande
Maa blomstre frem og frem, og aldrig mangle Frugt,
At *Danmarcks* Ære-Navn maa gifve *Nardus* Lugt.
Gud Kongens Krone Selv med begge hænder holde,
Lad Kongens Lande staa saa fast som inden Volde,
Gid at Guds frygt og Rett med Naadens *Diamant*
Maa glimre blinke Klart af Kronens hver Een Kant.
Det ønsker Leeg og Lærd, *Clerck*, Adel, Borger, Bonde,
Gid Kongens U-ven maa som Skum og Skarn henraande
Hvad heller De med Haand, med Aand, med Pen og Mund,
Meen Kongen ikke vel, Gud træd dem ned i Grund.
Høistmilde Konge, hielp, hielp, hielp og hør os Arme,
Dit Bryst, Dit Naade-Bryst, sig over Os forbarme,
Jeg Kommen er til Dig nu paa saa god en Dag,
Lad da mit ydmygst Suk Dig vorde til Behag.
Kast mig ej fra Din Stool foruden Gunst og Naade,
Guds Himmel-Dug og Aand, lad Dig til Mildhed raade,
Vær ikke ævig vred, Fortørnis altid ej,
Gak nu paa Naadens Stie, og træd paa Mildheds Vej.
Ach: hør paa mine Suk, og see paa mine Taare,
Kast naadig Øyne til min Hustru, uden fore
Hun staar ved Dit Gemak, hun Kysse vil din Food,
Thi hun forsikret er, Du vorder mild og good.
Hun tigge vil sin Mand af Kongens milde Hierte,
Nu hun i Aand og Siæl befunder Helved-Smerte,
Hun tigge vil vort Liv med Ære, Goods og Brød,
At Kongen frelsse vil os samtlig fra ald Nøød.
309 Ak Naadig Konge lad mig af *Arrest* udgange,
Mit Hierte slet er Klemt, min Siæl i mig er bange,
Thi Kongens [Vredes-]Baal fortærer Marf og Been,
Din U-gunst gjør udj min Siæl dybt Skaar og Meen.
Sluk, sluk din Vredes Brand med Naadens Velde-Kilde,
Din Vredis gnistre-Glød gid Du nu Dempe vilde,
Med Naadsens Leske-Flood og Lifsens *Aqvavit*,
Min Hustrue, Børn og Jeg det ønsker af Dig tit.
Luk ej dit Øre til, hør vore Suk og Bønner,
Thi du paa alles Tarf og Trang jo Naadig skiønner.
Luk ej dit Øye til for voris Hierte-Graad,
Luk ej dit Hierte til, Os slet ej undertraad,
Os slet ej undertraad med Dine Løve-Fødder,
Jeg veed i Bund og Grund Du aldrig aldrig øder,
For dig ieg været har som Een forloren Søn,
Du dog paa mine Suk og ydmyghed Kand skiøn'.
Træd i Guds Foodspor nu med Naadens Flood at skienke,
Gud til sit Hierte Dig med Ærens-Kiæde lenke,
Jeg *poeniterer* nu min Synd i Støv og Muld,
Mit Hierte-Raab og Suk du skatter meer end Guld.
Lad Kongens Naade nu som Lifsens Træ fremspiire,
Lad det i Blomster staae og bæere Frugter fleere,
Giv Lykke, Liv og Brød, giv mig [min] *Aarons*-Dragt
At ieg maa tiene Gud og Kongen af al Magt.
Min Hustroe, Børn og mig for dit Gemak ieg Kaster,
Som *Agar* med sin Søn, for Thronen din vi haster,
Hos Dine Fødders Stool Vi samtlig ligge need,
Vi ber om Naad' og Gunst, om Frelse, Brød og freed.
Dend Naade Himlene med Naade skal betale,

O Naadig Konge da med Naade Os hussvale,
Paa Denne Konge-Dag lad mig gaae af *Arrest*,
Giv mig din Naad' igien, gjør mig igien til Præst.
310 Om strenge Ret og Dom mig end Kand undertræde,
Saa Kand dog Kongens Gunst med Naade-Dug mig væde,
Naar Retten fører af, saa fører Naaden i,
Gjør Retten mig til Træl, din Naade gjør mig fri.
De mægtig Himle skal din Naade vedderlegge,
Og øse Naadens-Strøm paa Dine Riger begge,
Guds frelse-Haand skal Dig befri fra Modgangs Storm,
J Naade tenk paa mig, ô tenk paa *Jacob Worm*.